

Tekst 40, Samenvatting: *Het dynamisme van het christendom*

In deze tekst willen we aantonen dat het christendom, ondanks de crisis van kerken en traditionele geloofsvormen, nog steeds levenskracht bezit. We stellen dat die kracht voortkomt uit een persoonlijke, verinnerlijkte en mystieke religie, waarin gebed, helderwaarneming en contact met een grotere werkelijkheid centraal staan. We presenteren tien axioma's als uitgangspunt voor een samenhangende visie op religie. Deze gelden nadrukkelijk als te overwegen vooronderstellingen, niet als onbetwistbare geloofswaarheden.

De tien axioma's

1. Jezus wilde een mystieke kerk.
2. Helderwaarneming bestaat.
3. De werkelijkheid omvat natuur, buitennatuur en bovennatuur.
4. Reïncarnatie maakt deel uit van de menselijke evolutie.
5. Ook niet-Bijbelse religies beschikken over dynamische krachten.
6. Het christendom bezit eigen dynamische krachten.
7. Het kwaad bestaat objectief.
8. Het heilige heeft een bijzondere, werkzame structuur.
9. Trinitaire energie vormt de basis van het christendom.
10. Religie hoort individueel, verinnerlijkt en vergevingsgezind te zijn.

Deze uitgangspunten zijn wel te onderscheiden maar niet te scheiden: helderwaarneming maakt een gelaagde werkelijkheid kenbaar, met enerzijds de voor iedereen waarneembare wereld en anderzijds de daarachter liggende werkelijkheid. De mens ontwikkelt zich in beide doorheen de tijd. De diverse religies werken ook met verschillende soorten levenskracht. De beslissende vraag die zich bij de vele religies stelt, blijft: vanwaar komt die kracht? Alleen de Bijbelse traditie plaatst die kracht in relatie tot de Heilige Drie-eenheid.

Drie niveaus van werkelijkheid

De tekst onderscheidt:

Natuur: de voor iedereen waarneembare, materiële wereld en het voornaamste domein van de wetenschap.

Buitennatuur: de fijnstoffelijke werkelijkheid, die sensitief kan worden aanvoeld en helder kan worden waargenomen, met onder meer geesten, gedachtevormen en overledenen.

Bovennatuur: omvat naast de buitennatuur ook de te ervaren energetische werkelijkheid van de Heilige Drie-eenheid, de Bijbel en heilige wezens.

We benadrukken dat wetenschap nauwkeurig is maar begrensd. Zij kan uitspraken doen binnen haar methode, maar blijft een deelverzameling van de totale werkelijkheid. Paranormale ervaringen en religieuze overtuigingen vallen buiten haar gebruikelijke toetsingskader. Een strikt materialistische verklaring van de gehele werkelijkheid lijkt ons ontoereikend en we menen dat vanuit een volledig en holistisch perspectief toeval niet bestaat.

Helderwaarneming en de fijnstoffelijke wereld

Als aanwijzingen voor helderwaarneming vermelden we Bijbelse verhalen zoals Mozes bij de brandende braamstruik, de dromen van Jakob en Jozef, en Paulus' ervaring op weg naar Damascus. Ook verwijzen we naar niet-Bijbelse paranormale getuigenissen, waaronder die van de Afrikaanse genezeres Twadekili, die volgens ontdekkingsreiziger Attilio Gatti een verloren voorwerp terugvond en mensen genas.

We gaan in op zogenoemde uittredingen, bijna-doodervaringen en verschijningen van overledenen. Mensen bezitten naast hun biologisch lichaam ook een fijnstoffelijk lichaam. Beide zijn met elkaar verbonden door een fijnstoffelijke 'zilveren koord'. Bij het sterven breekt die verbinding. Sommige overledenen beseffen niet dat zij gestorven zijn en verblijven wel eens meer in de buurt van hun vroegere omgeving.

Geconcentreerde en volgehouden gedachten kunnen onder bepaalde omstandigheden zelfstandige, fijnstoffelijke 'gedachtevormen' voortbrengen. We illustreren dit met verhalen over een tot leven gebrachte wraakdemon, over een fijnstoffelijke monnik en over het door een groep opgeroepen spook Philip. We gebruiken die voorbeelden om te benadrukken dat gedachten, gevoelens en de wil niet alleen bewust maar ook onbewust kunnen werken.

Evolutie, reïncarnatie en seksualiteit

We onderscheiden een profane en een sacrale evolutie. De mens ontwikkelt zich niet alleen biologisch, maar ook op fijnstoffelijk, geestelijk niveau. We verwijzen naar Soloviev en diens opvatting dat hogere levensvormen niet zomaar toevallig uit lagere ontstaan, maar als fijnstoffelijke levensvormen altijd al hebben bestaan en zich door een lange evolutie heen materieel steeds verder verwerklijken.

Reïncarnatie wordt gepresenteerd als een mogelijke verklaring voor verschillen tussen mensen en voor ervaringen die aan vorige levens worden toegeschreven. We verwijzen onder meer naar getuigenissen van Joan Grant,

Shirley MacLaine en Shanti Devi, en interpreteren enkele Bijbelpassages als verenigbaar met reïncarnatie.

We bespreken de visie waarin de mens meerdere fijnstoffelijke lichamen of 'voertuigen' heeft. De persoonlijke ontwikkeling bestaat er dan in deze te ontwikkelen en op elkaar af te stemmen. Seksualiteit wordt in die benadering gezien als een vorm van levenskracht die ook naar hogere ontwikkelingsdoelen kan worden gericht. We maken daarbij onderscheid tussen lichamelijke seksualiteit en een bredere uitwisseling van geestelijke of emotionele energie.

Niet-Bijbelse religies

We gaan in op onder meer santeria, macumba, voodoo, de kumari-religie en andere religieuze praktijken. Deze tradities lossen vaak concrete problemen op via offers, rituelen, gebed, trance of contact met geesten. De gebruikte formule wordt samengevat als *do ut des*: "ik, mens, geef, opdat jij, godheid, ook geeft".

Tegelijkertijd stellen we dat zulke religies soms een dubbelzinnig beeld van hun godheden kennen: zij kunnen helpen, maar ook kwaad veroorzaken. Dit wordt aangeduid als de 'harmonie der tegengestelden'. Toch zijn deze niet-Bijbelse religies betekenisvolle stadia in de religieuze ontwikkeling naar een dynamisch begrepen christendom. Een christelijke benadering moet ze aanvaarden, uitzuiveren en verheffen.

Het christendom en Trinitaire energie

De Heilige Drie-eenheid is de bron van levenskracht en genezing. Bidden is meer dan een verstandelijke handeling: het is een manier om zich op God te richten en levenskracht te vragen om een specifiek probleem op te lossen. We vermelden genezingsverhalen uit de Bijbel en hedendaagse getuigenissen van gebedsgenezing.

Een centrale gedachte is dat wonderen zowel kracht als geloof vereisen. We vermelden Bijbelverhalen over genezingen, handoplegging en exorcisme vanuit een fijnstoffelijke interpretatie: het geestelijke lichaam kan worden geheeld, waarna door repercutie ook het lichamelijke herstel kan volgen. Deze benadering staat niet tegenover medische zorg. Beide hebben hun waarde. Degelijke medische zorg bewijst elke dag opnieuw haar noodzaak. Beide benaderingen kunnen complementair zijn. De medische zorg betreft het biologische lichaam, gebeden en handopleggingen worden verondersteld het fijnstoffelijke lichaam te helen.

Kwaad, bezetenheid en oordeel

We beschouwen het kwaad als een bestaande werkelijkheid en bespreken demonen, zwarte magie, hekserij, vampirisme en bezetenheid. De voorbeelden lopen uiteen van historische verslagen tot verhalen over moderne satanische praktijken. We stellen dat kwaad soms bewust wordt gekozen, maar ook onbewust kan doorwerken.

Het oordeel van de Bijbelse God legt een verband tussen handelen en gevolgen: wie kwaad zaait, zal daarvan, misschien niet onmiddellijk maar toch uiteindelijk, de gevolgen ondervinden. Sommige verhalen kunnen bovendien geïnterpreteerd worden vanuit karma en reïncarnatie. We waarschuwen dat de oorzaken van lijden complex kunnen zijn en niet altijd kenbaar zijn.

We waarschuwen voor zowel een uitsluitend materialistische verklaring van bezetenheid als een achteloze toepassing van spirituele praktijken. Gebed, geloof en ethisch handelen worden voorgesteld als belangrijke voorwaarden voor bescherming en genezing.

Relieken, heiligheid en wonderen

Heiligheid wordt in de tekst opgevat als een bijzondere kracht of ‘verhoogde krachtgeladenheid’. Voorwerpen, beelden, kerken en relieken worden met kracht geladen door wijding, gebed en langdurige verering. De tekst illustreert dit met sommige goed uitstralende relieken en oude kerkgebouwen.

Ook vermelden we de wonderen van Jezus, waaronder genezingen, natuurwonderen en opstandingen. We zien deze als werkingen van Trinitaire energie. Wonderen hoeven niet noodzakelijk onmiddellijk tot resultaat te leiden. Wie vertrouwd is met magische handelingen heeft weet van hun procesmatige karakter.

Individuele, verinnerlijkte religie

We besluiten met een verwijzing naar het nieuwe en eeuwige verbond tussen God en de mens. Religie wordt daarbij minder afhankelijk van uiterlijke instituties en meer persoonlijk en innerlijk. De Bijbelse God wordt voorgesteld als vergevingsgezind, maar menselijke vrijheid blijft samengaan met verantwoordelijkheid voor de gevolgen van keuzes.

De centrale boodschap is dat geloof geen blinde aanvaarding mag zijn. We pleiten voor een logische benadering, voor onderzoek van ervaringen, en voor respect voor andere opvattingen. We blijven uiteraard bij de overtuiging dat de werkelijkheid niet tot het materiële beperkt is en dat het christendom, door de

kracht van de Heilige Drie-eenheid, een bijzondere rol speelt in de genezing en geestelijke ontwikkeling van de mens.